

blev lagt ind under Finansministeriet, var det, fordi man da havde tænkt sig, at det var rigtigt, at al Revision var under et bestemt Revisionskontor. Naar man altsaa nu fraviger dette og siger: Nej, det er bedre at have det saaledes, at Revisionen i Virkeligheden foretages af de Folk, som ved deres daglige Arbejde have bedre Kundskab til disse Sager, med en særlig regnskabskyndig Autoritet, saa kan det have sin Berettigelse, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil vise sig, at man derigennem lettere kan komme til virkelige Beparelser. Men man maa være klar over, at det saa ikke længere er Finansministeriet, der fører det nødvendige regnskabsmæssige Tilsyn, men at det i Virkeligheden er selve Krigsministeriet, som fører Tilsyn med sit eget Regnskab. Jeg vil ikke ytre mig derimod, men kun fremføre, at det er ganske sikkert, at her er et Princip, man vil indføre, som er noget nyt. Jeg skal altsaa anbefale disse forskellige Lovforslag.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) begyndte sine Betragtninger om disse Lovforslag med det Spørgsmaal, om det vil være rigtigt paa dette Tidspunkt, da vi staa foran en forhaabentlig snarlig Omordning af vort Forsvarsvæsen, stykkevis at reformere dette, om det ikke vil gribe ind i en tilkommende Ordning. Det behøver det imidlertid efter min Mening slet ikke. Disse Forslag indføre Forbedringer overfor de bestaaende Tilstande, Forbedringer, som ogsaa ville have deres Gyldighed overfor andre Tilstande under andre Organisationsforhold. Jeg ser derfor ingen Anledning til, at man af den nævnte Grund ikke skulde gaa til de Forbedringer og Omordninger, som her foreslaas, og jeg skal derfor anbefale Forslagene.

Harald Jensen: Jeg finder ikke Anledning til at komme ind paa Enkeltheder i de foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig ikke at være af saa overordentlig stor Vigtighed for Samfundets Udvikling, om man afskaffer en Departementschef det ene Sted og ansætter en Kontorchef det andet Sted indenfor den militære Administration.

Som ærede Medlemmer ville vide, er jo min og mine Meningsfællers Opfattelse af Militærvæsenet en noget anden end de ærede Medlemmers, som nu have udtalt sig. Vor Opfattelse af Militærvæsenet er jo denne, at vi tro, at vi vare bedst tjente med intet Militærvæsen at have, og i denne

Henseende staa vi jo i Overenstemmelse med den organiserede Arbejderstand Verden over, hvad der ogsaa fandt sit Udtryk paa Kongressen i Stuttgart i Sommer, hvor de organiserede Arbejdere krævede Afrustning. De Forslag, der foreligge her, interessere os derfor saare lidet, fordi de ikke betegne noget som helst Skridt henimod dette Maal: at komme af med Militærvæsenet, men kun ere en rent administrativ Foranstaltning for at bedre Forholdene indenfor Administrationen i den Retning, som de Herrer mene, at den bør bedres. I Kraft af vor Opfattelse af denne Sag ligger det ganske nær, at vi ville gribe enhver Lejlighed, hvor vi kunne komme til at nedsætte Militærudgifterne, helt eller delvis bringe dem ud af Verden. Jeg vil derfor anbefale ærede Medlemmer — jeg ved jo desværre, at de følge mig ikke — at stemme for de to første Forslag, der medføre en Indskrænkning i Militærudgifterne af 29,000 Kr., og stemme mod de 3 sidste Forslag.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte i det andet Ting som Svar paa en Forespørgsel fra mit Partis Ordfører, at disse Forslag ikke foregrebe noget og altsaa ikke berørte Forsvarskommissionens Arbejde. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch), som først havde Ordet i Dag, pegede baade i Begyndelsen og Slutningen af sit Foredrag paa, at disse Forslag forudsatte Bibeholdelsen af den nuværende Ordning paa mange Omraader indenfor Hæren. Jeg antager, at det ærede Medlem, der udtalte sig saaledes, ifølge sin Stilling maa have betydelig Forstand paa Militærvæsen og militær Administration, og jeg vil da gerne spørge den højtærede Forsvarsminister, hvorledes det kan bringes i Samklang med, at Forsvarskommissionen nu sidder paa 6te Aar, naar vi her Gang efter Gang paa Rigsdagen faa det ene militære Lovforslag efter det andet, medens man samtidig forlanger Stilhed om Kommissionens Arbejde, og at den skal have Ro til at fuldføre det. Det er jo tidt nok sagt til os, naar vi ude i Agitationen i Befolkningen talte om Militærvæsen og kritiserede Militærudgifterne, at vi skulde være stille, at vi ikke maatte sige noget, saa længe Kommissionen arbejdede, at den skulde komme med Forslag, og at dens Arbejde ikke maatte forstyrres; men det forekommer mig, ligesom mit Partis Ordfører i det andet Ting, at naar vi faa det ene militære Forslag efter det andet — og der ligger jo flere, som følge efter —, da foregribes Kommissionens